

Прѣзъ това врѣме, понеже го било много ядъ на грѣцкиятъ владика, който гонялъ българитѣ и одобрявалъ плѣсницата, що му ударилъ хаджията, Петко съчинилъ слѣдното подигравателно стихотворение:

Прославило се Търново
 Съсь славни грѣцки владици,
 Най се много прослави
 Съ Панарета делия,
 Лудия грѣцки владика.
 Като гидия хѣдѣше,
 Враня си коня ездѣше,
 Окаченъ топузъ носѣше,
 Селата обикаляше,
 Сѣкакъ народа дерѣше
 Поповетѣ си ездѣше
 А кметоветѣ псуваше

Тази пѣсенъ научили всички българчета, па почнали да я пѣятъ по кѣщи и улици. Научилъ се грѣцкиятъ владика, праща да хванатъ Петка и да му го завеждатъ въ митрополията. Тукъ той заповѣдва да го затворятъ въ единъ курникъ.

Ето самъ Славейковъ, какво разказва за това.

„Нощта ме свари въ кокошарника. При мръкване дойде клисаря дѣдо Колю да ме пита, гладенъ ли съмъ. Казахъ му, че съмъ гладенъ. Той ми донесе малко маслинки и хлѣбець; сложи ги мълчишката, па си излѣзе. Послѣ се върна, донесе ми въ оклоцанъ черепъ вода и една угърка свѣщъ. — „На, каза: вечеряй скоро, дордѣ не е догоряла угърката“. — Като излѣзе отвънъ, погледа ме, па продума: „да би мирно седѣло, не би чудо видѣло“ и си отиде.